TAMARA ĆAPETA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2025. június 5.[1]

C-811/23. P. sz. ügy

Európai Bizottság
kontra
Zippo Manufacturing Co.,

Zippo GmbH

„Fellebbezés – Közös kereskedelempolitika – 654/2014/EU rendelet – Egyes acél- és alumíniumtermékek behozatalára vonatkozóan az Egyesült Államok által elfogadott intézkedések – »Kiegyensúlyozó« intézkedések bizonyos termékkategóriákra kivetett kiegészítő értékvám formájában – A meghallgatáshoz való jog”

I. Bevezetés

1. „Számomra a legszebb szó a szótárban a vám, és ez a kedvenc szavam”, mondta nemrég Donald J. Trump, az Amerikai Egyesült Államok elnöke.[2]

2. Trump elnök vámok iránti rajongása legalább első elnöki ciklusára nyúlik vissza, ha nem korábbra: 2018-ban az Egyesült Államok az utasítására értékvámokat vetett ki többféle, különböző származású, többek között az Európai Unióból származó acéltermékre. Válaszul az Európai Unió kiegyensúlyozó intézkedéseket vezetett be a Kombinált Nómenklatúra[3] (a továbbiakban: KN) bizonyos tarifacsoportjaira kivetett kiegészítő értékvámok formájában.

3. A geopolitika kereszttüzébe került egyik termékkategória a 9613 80 00 KN-kód („más gyújtók”) volt, amelyre az (EU) 2020/502 végrehajtási rendelet[4] (a továbbiakban: vitatott rendelet) 20%-os kiegészítő értékvámot vetett ki.

[1] Eredeti nyelv: angol.

[2] Lásd: Leonard, J., „In Trump’s Economic Plan, Tariff is »the Most Beautiful Word«”, https://www.bloomberg.com/news/newsletters/2024-10-15/in-trump-s-economic-plan-tariff-is-the-most-beautiful-word, 2024. október 15.

[3] A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. melléklete.

[4] Az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozó egyes kereskedelempolitikai intézkedésekről szóló, 2020. április 6-i bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2020. L 109., 10. o.).

4. A „Zippo” öngyújtó, egy jellegzetesen amerikai termék, ebbe a termékkategóriába tartozik. Ennek megfelelően a Zippo Manufacturing Co., a Zippo GmbH és a Zippo SAS (a továbbiakban együtt: Zippo)[5] megtámadta az vitatott rendeletet a Törvényszék előtt. Az egyik érvük az volt, hogy meg kellett volna hallgatni őket e vámok kivetése előtt.

5. 2023. október 18-i Zippo Manufacturing és Zippo kontra Bizottság ítéletében (T-402/20, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2023:640) a Törvényszék egyetértett ezzel az érvvel.

6. Az Európai Bizottság fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben többek között arra hivatkozva, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való jog nem áll fenn a jelen esetben. Egyetértek ezzel.

II. A jogvita előzményei

A. A közigazgatási eljárás

7. A jelen jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 2–13. pontja ismerteti. A következők megismétlése szükséges.

8. 2018. március 2-án Trump elnök többek között a következőket tweetelte:

„Meg kell védenünk hazánkat és munkásainkat. Acéliparunk rossz passzban van. HA NINCS ACÉLOD, NINCS ORSZÁGOD!”[6]

9. 2018. március 8-án az Egyesült Államok 20%-os értékvám formájában 2018. március 23-tól határozatlan ideig hatályos intézkedéseket fogadott el egyes acél- és alumíniumtermékeknek többek között az Európai Unióból történő behozatalára vonatkozóan.[7]

10. 2018. május 16-án a Bizottság ezen intézkedésekre válaszul kihirdette az (EU) 2018/724 végrehajtási rendeletet[8] az Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozó kiegészítő vámok szakaszos alkalmazása céljából. Az e rendelet hatálya alá tartozó KN-kódok alá tartozó termékek kiválasztott skálája a következő: csemegekukorica, tőzegáfonya, dohány, smink, ruházat, acéltermékek, bourbon, papír, lábbeli, háztartási cikkek, mosógépek, elemek, gépjárművek, motorkerékpárok, halászhajók és motorcsónakok.

[5] A jelen fellebbezésre adott válaszában a Zippo jelzi, hogy a Zippo SAS időközben megszűnt.

[6] Lásd: The American Presidency Project, Tweets of March 2, 2018 (2018. március 2-i tweetek), elérhető itt: https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-march-2-2018.

[7] Lásd: United States Federal Register (az Egyesült Államok Szövetségi Közlönye), Proclamation 9705 of March 8, 2018, Adjusting Imports of Steel Into the United States (az Egyesült Államokba irányuló acélbehozatal kiigazításáról szóló, 2018. március 8-i 9705. sz. elnöki rendelet), FR Doc. 2018-05478. E vámok bevezetését később 2018. május 1-jéig, majd 2018. június 1-jéig elhalasztották; lásd United States Federal Register, Proclamation 9711 of March 22, 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States) (az Egyesült Államokba irányuló acélbehozatal kiigazításáról szóló, 2018. március 22-i 9711. sz. elnöki rendelet), FR Doc. 2018-06425; Proclamation 9740 of April 30, 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States) (az Egyesült Államokba irányuló acélbehozatal kiigazításáról szóló, 2018. április 30-i 9740. sz. elnöki rendelet), FR Doc. 2018-09841.

[8] Az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozó egyes kereskedelempolitikai intézkedésekről szóló, 2018. május 16-i (EU) 2018/724 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2018. L 122., 14. o.; a továbbiakban: (EU) 2018/724 rendelet). E vámok a motorkerékpárok tekintetében a 2024. november 21-i Harley-Davidson Europe és Neovia Logistics Services International kontra Bizottság (C-297/23 P, EU:C:2024:971) ítélethez vezető eljárás tárgyát képezték.

11. 2018. május 18-án az Európai Unió értesítette a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Árukereskedelmi Tanácsát az engedményeknek és más kötelezettségeknek az (EU) 2018/724 végrehajtási rendeletben felsorolt KN-kódok tekintetében a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban történő felfüggesztésére irányuló javaslatról. [9]

12. 2020. január 24-én az Egyesült Államok egyes származékos acél- és alumíniumtermékekre is kiterjesztette a vámokat, amelyek e naptól megint csak határozatlan ideig voltak alkalmazandók. [10]

13. 2020. március 6-án a Bizottság a 654/2014/EU rendelet (a továbbiakban: a jogérvényesítésről szóló rendelet) [11] 9. cikke alapján a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatóságának honlapján közzétett felhívás útján kikérte az érdekelt felek véleményét. [12] A Kereskedelmi Főigazgatóság általi információgyűjtés már ekkor többek között a 9613 80 00 KN-kódhoz kapcsolódott. [13]

14. A Zippo nem vett részt ebben az eljárásban.

15. 2020. április 7-én a Bizottság kihirdette a vitatott rendeletet.

16. E rendeletben a Bizottság kifejti, hogy „[e]zek az intézkedések lényegüket tekintve védintézkedések, bár az Egyesült Államok biztonsági intézkedésként határozta meg őket”. [14] Ennek megfelelően, és mivel az Egyesült Államokkal folytatott konzultációk nem hoztak kielégítő megoldást, az Európai Unió a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodással összhangban gyakorolta az engedmények felfüggesztéséhez és egyensúlyának helyreállításához való jogát a jogérvényesítésről szóló rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján. [15]

17. E célból megfelelő intézkedésekként vámengedmények felfüggesztése és új vámok vagy magasabb vámtételek bevezetése formájában kereskedelempolitikai intézkedések meghozatalára került sor. [16]

18. A 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékek („más gyújtók”, amelyek az „Öngyújtó és más gyújtó, mechanikus vagy elektromos is, és ezek alkatrésze, a tűzkő és a kanóc kivételével” kategóriába tartoznak) esetében ez 20%-os kiegészítő értékvám kivetését jelentette. [17] A vitatott rendelet

[9] Lásd: WTO, Védintézkedési Bizottság, az Árukereskedelmi Tanácsnak a védintézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (5) bekezdése szerinti azonnali értesítése az engedményeknek és más kötelezettségeknek a védintézkedésekről szóló megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló javaslatról, G/SG/N/12/EU/1, 1. o.

[10] Lásd: United States Federal Register, Proclamation 9980 of January 24, 2020 (Adjusting Imports of Derivative Aluminum Articles and Derivative Steel Articles Into the United States) (a származékos alumíniumtermékek és a származékos acéltermékek Egyesült Államokba irányuló behozatalának kiigazításáról szóló, 2020. január 24-i 9980. sz. elnöki rendelet), FR Doc. 2020-01806.

[11] A nemzetközi kereskedelmi szabályok alkalmazása és érvényesítése terén az Unióra ruházott jogok gyakorlásáról és a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló 3286/94/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 654/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 189., 50. o.; helyesbítés: HL 2015. L 243., 14. o.).

[12] Lásd a megtámadott ítélet 7. pontját.

[13] A megtámadott ítélet 7. pontjában a Törvényszék megállapítja, hogy „[a]z említett információgyűjtés alapján tervezett intézkedések között” a Bizottság felvetette annak lehetőségét, hogy a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre kiegészítő értékvámokat vessenek ki. A Törvényszék irataiból azonban úgy tűnik számomra, hogy a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján közzétett kérdőív már utalt az említett KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó vámok emelésének lehetőségére.

[14] Lásd a vitatott rendelet (2) preambulumbekezdését.

[15] Lásd a vitatott rendelet (8) és (9) preambulumbekezdését.

[16] Lásd a vitatott rendelet (9) preambulumbekezdését.

[17] Lásd a vitatott rendelet 1. cikkének (2) bekezdését.

szerint „[a]z intézkedések megtervezése és kiválasztása során a Bizottság [a jogérvényesítésről szóló rendelet] 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjával és 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban objektív kritériumokat alkalmazott”. [18]

19. Az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja felhatalmazza a Bizottságot olyan mértékű kereskedelempolitikai intézkedések elfogadására, amely „lényegében azonos a védintézkedés által érintett engedmények vagy más kötelezettségek mértékével, a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodásban […] foglalt feltételek szerint”.

20. A jogérvényesítésről szóló rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerint a szóban forgó kereskedelempolitikai intézkedéseket a következők alapján kell meghatározni: „a) hatékonyak lesznek-e az intézkedések a tekintetben, hogy a nemzetközi kereskedelmi szabályoknak való megfelelésre ösztönözzék a harmadik országokat”; „b) alkalmasak lesznek-e az intézkedések arra, hogy segítséget nyújtsanak a harmadik országok intézkedései által érintett uniós gazdasági szereplőknek”; „c) rendelkezésre állnak-e alternatív források az érintett termékek vagy szolgáltatások beszerzésére, annak érdekében, hogy elkerülhetők vagy a lehető legkisebbre csökkenthetők legyenek az Unión belül a feldolgozó iparágakra, az ajánlatkérő szervekre vagy a közszolgáltató ajánlatkérőkre, valamint a végső fogyasztókra gyakorolt negatív hatások”; „d) nem eredményez-e aránytalan adminisztratív nehézségeket és költségeket az intézkedések alkalmazása”; valamint „e) bármely egyéb egyedi kritérium, amelyet [a jogérvényesítésről szóló rendelet] 3. cikk[é]ben említett esetekkel összefüggésben nemzetközi kereskedelmi megállapodás ír elő”.

21. Az ügy irataiból kitűnik, hogy a Kereskedelmi Főigazgatóság 2020. március 26-i belső feljegyzése szerint a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke szerinti információgyűjtési eljárás keretében „az érdekelt felek különböző állításainak értékelése tükrözte a jogérvényesítésről szóló rendelet, nevezetesen a fenti b) és c) pont szerinti releváns kritériumokat. A Bizottságot elsősorban e kritériumok vezérelték a termékkiválasztásban. Mivel a tervezett intézkedések a határon alkalmazott vámok, a d) pont szerinti feltétel teljesül. Az e) pont szerint kritérium nem alkalmazható, mivel a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás a lényegi azonosságon túlmenően nem ír elő további egyedi kritériumokat. Az a) pont szerinti kritérium nem alkalmazható a helyzetre, mivel az a jogérvényesítésről szóló rendeletben előirányzott más helyzetekre vonatkozik.” [19]

22. A vitatott rendelet 2020. április 6-án lépett hatályba. [20]

23. 2020. április 7-én az Európai Unió a védintézkedésekről szóló WTO-megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése alapján értesítette a WTO Árukereskedelmi Tanácsát a vitatott rendelettel bevezetett intézkedésekről. [21]

[18] Lásd a vitatott rendelet (10) preambulumbekezdését.

[19] E dokumentumot Ares(2020)1798978. számon iktatták, és azt a Zippo csatolta a Törvényszék előtti válaszához.

[20] Lásd a vitatott rendelet 3. cikke.

[21] Lásd: WTO, Védintézkedési Bizottság, az Árukereskedelmi Tanácsnak a védintézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (5) bekezdése szerinti azonnali értesítése az engedményeknek és más kötelezettségeknek a védintézkedésekről szóló megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló javaslatról, G/SG/N/12/EU/2, 1. o.

24. Miután az Egyesült Államok 2021. október 31-én bejelentette, hogy 2023. december 31-ig felfüggeszti intézkedéseit, a Bizottság 2023. december 31-ig szintén felfüggesztette a vitatott rendelettel bevezetett intézkedéseket. [22]

B. A megtámadott ítélet

25. A Zippo Manufacturing Co. által az Egyesült Államokban gyártott, fémből készült mechanikus „vihar" öngyújtókat a Zippo GmbH importálja az Európai Unióba a 9613 80 00 KN-kód alatt (a továbbiakban: érintett termék). E KN-kód a vitatott rendelet hatálya alá tartozik.

26. 2020. június 30-án a Zippo keresetet indított a vitatott rendelet megsemmisítése iránt.

27. 2023. október 18-án a Törvényszék meghozta a megtámadott ítéletet, amellyel a 9613 80 00 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó részében megsemmisítette a vitatott rendeletet azzal az indokkal, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben a Zippo meghallgatáshoz való jogát az említett rendelet elfogadására irányuló eljárás során.

28. A megtámadott ítélet lényegében a következőképpen épül fel.

29. Az elfogadhatóság szempontjából a Törvényszék csak a Zippo Manufacturing Co. helyzetét vette figyelembe. [23]

30. Először is, a Törvényszék megállapította, hogy a Zippo Manufacturing Co.-t személyében érintette a vitatott rendelet „olyan egyéni helyzetet alkotó ténybeli és jogi körülmények összessége [miatt], amely [őt] minden más gazdasági szereplőhöz képest sajátos módon jellemzi". [24] Másodszor, a Törvényszék megállapította, hogy a vitatott rendelet közvetlenül érintette a Zippo Manufacturing Co.-t többek között azért, mert e rendelet érintette e társaságnak az uniós piachoz való hozzáférési jogát. [25] Harmadszor, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e társaságnak – a vitatott rendelet felfüggesztése ellenére – fennmaradt az eljáráshoz fűződő érdeke annak elkerülése érdekében, hogy a felrótt jogszerűtlenségek a jövőben újra megvalósuljanak. [26]

31. A kereset érdemét illetően a Törvényszék rögtön az ötödik jogalapra tért rá, amellyel a Zippo a megfelelő ügyintézés elvének a Bizottság általi megsértésére hivatkozott. [27]

32. Először is, a Törvényszék a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikkében foglalt követelmények szempontjából értékelte a Zippo jogalapját. Megállapította, hogy e rendelkezés alapján a Bizottság nem volt köteles tájékoztatni a feleket az információgyűjtés lefolytatásáról az

[22] Az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes termékekre vonatkozóan az (EU) 2018/886 és az (EU) 2020/502 végrehajtási rendelettel bevezetett kereskedelempolitikai intézkedések felfüggesztéséről szóló, 2021. november 26-i (EU) 2021/2083 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2021. L 426., 41. o.).

[23] Lásd a megtámadott ítélet 44. és 45. pontját.

[24] A megtámadott ítélet 30. és 31. pontja.

[25] A megtámadott ítélet 41. pontja.

[26] A megtámadott ítélet 47. pontja.

[27] A Törvényszék nem határozott a Zippo által felhozott négy másik jogalapról, azaz először is az arányosság elvének megsértéséről, másodszor a hátrányos megkülönböztetés tilalmának és az egyenlő bánásmód elvének megsértéséről, harmadszor az érintett termék kiválasztásával kapcsolatos indokolás megfelelő alátámasztásának elmulasztásával jogi és ténybeli szempontból elkövetett nyilvánvaló értékelési hibáról, negyedszer pedig az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel kapcsolatban jogi szempontból elkövetett nyilvánvaló értékelési hibáról.

Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzététel útján, hanem elegendő volt az információgyűjtést a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján történő közzététel útján bejelenteni. [28]

33. Másodszor, a Törvényszék megjegyezte, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja többek között mindenkinek az önálló jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák. A Törvényszék e tekintetben a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozott. [29] A Törvényszék szerint a jogérvényesítésről szóló rendelet 4. cikke alapján bevezetett kiegyensúlyozó intézkedéseknek „az a célja, hogy […] hátrányos gazdasági hatást gyakoroljanak az Egyesült Államok azon vállalkozásainak tevékenységére, amelyek az ezen intézkedések hatálya alá tartozó termékeket exportálják az Unióba”. [30] Következésképpen az ilyen intézkedés, „még ha azt nem is az [érintett] termékeket exportáló vállalkozásokkal szembeni egyedi eljárás eredményeként hozzák meg, olyan intézkedésnek minősülhet, amely hátrányosan érintheti az említett vállalkozások érdekeit”, és így „nem zárható ki”, hogy e vállalkozások hivatkozhatnak a meghallgatáshoz való jogra. [31]

34. A Törvényszék ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke nem minősül a meghallgatáshoz való jog alkalmazásának, amennyiben azt a kötelezettséget írja elő a Bizottság számára, hogy információkat és véleményeket gyűjtsön az Unió konkrét árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos gazdasági érdekeire vonatkozóan, nem pedig a javasolt uniós intézkedések által hátrányosan érintett vállalkozások egyéni érdekeire vonatkozóan. [32]

35. Ezen előfeltevésekre tekintettel, és mivel a Bizottságnak tudomása volt arról, hogy a vitatott rendelettel bevezetett intézkedések valószínűleg hátrányosan érintik a Zippót, a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottságnak lehetőséget kellett volna biztosítania e fél számára, hogy közvetlenül a vitatott rendelet elfogadására irányuló eljárás során meghallgassák. [33]

36. Végül a Törvényszék megállapította, hogy a meghallgatáshoz való jog megsértése hatással lehetett az eljárás eredményére. Úgy vélte, hogy „nem zárható ki, hogy a [vitatott] rendeletnek más lett volna a tartalma”, ha a Zippo gyakorolhatta volna a meghallgatáshoz való jogát. [34]

37. A fentiekre tekintettel a Törvényszék helyt adott az ötödik jogalapnak, és a többi jogalap vizsgálata nélkül megsemmisítette a vitatott rendeletet.

C. A Bíróság előtti eljárás

38. 2023. december 26-án benyújtott fellebbezésével a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított ötödik jogalapot, és a Zippót kötelezze a költségek viselésére.

39. A Zippo azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, másodlagosan pedig utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

[28] Lásd ebben az értelemben a megtámadott ítélet 53–58. pontját.

[29] Lásd ebben az értelemben a megtámadott ítélet 59–63. pontját.

[30] Lásd ebben az értelemben a megtámadott ítélet 67–71. pontját.

[31] Lásd a megtámadott ítélet 72. és 73. pontját.

[32] Lásd ebben az értelemben a megtámadott ítélet 67. pontját.

[33] Lásd ebben az értelemben a megtámadott ítélet 74–77. pontját.

[34] Lásd ebben az értelemben a megtámadott ítélet 87–90. pontját.

40. Mind a Bizottság, mind a Zippo gyakorolta a válaszhoz és viszonválaszhoz való jogát. Az ügyben nem tartottak tárgyalást.

III. Elemzés

41. A Bíróság azt kérte, hogy elemzésemet az első fellebbezési jogalapra összpontosítsam. E jogalapban a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy megsértette a Zippónak a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában tükröződő meghallgatáshoz való jogát.[35]

42. A Bizottság jogalapja három részre oszlik. Az első rész szerint a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem vonatkozik általános hatályú intézkedésekre. A második rész szerint a vitatott rendelet nem „egyedi intézkedés" volt. Végül a harmadik rész szerint, még ha a Zippót meg is illette a meghallgatáshoz való jog a vitatott rendelet elfogadása tekintetében, e jog biztosítva volt a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke alapján lefolytatott információgyűjtési eljárás során.

43. A Bizottság által választott felépítést követve egymás után fogok foglalkozni az első jogalap három részében szereplő érvekkel (A. szakasz). Bár azt fogom javasolni, hogy a Bíróság mindhárom résznek adjon helyt, arra a következtetésre jutok, hogy a per állása nem teszi lehetővé az érdemi határozathozatalt, és az ügyet ezért vissza kell utalni a Törvényszék elé (B. szakasz).

A. Az első jogalapról

1. Az első rész: a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem vonatkozik általános hatályú intézkedésekre

44. A Bizottság úgy véli, hogy bár a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdése a) pontjának hatálya az egyedi intézkedésekre korlátozódik,[36] nem alkalmazta e követelményt a vitatott rendelet elfogadásához vezető eljárásra, mivel ez az uniós jogi aktus nem minősül az említett rendelkezés értelmében vett egyedi intézkedésnek.[37]

45. A Zippo úgy véli, hogy a Törvényszék nem hagyta figyelmen kívül az egyedi intézkedéseknek a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjából eredő követelményét, és a megtámadott ítéletből sem tűnik ki ennek ellenkezője.

46. Noha egyetértek a Zippóval abban, hogy ez nem szerepel kifejezetten a megtámadott ítéletben, a Bizottságnak igaza van abban, hogy a Törvényszék úgy tűnik értelmezni és alkalmazni a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontját, mintha az „egyedi intézkedések" abban foglalt

[35] Első fellebbezési jogalapjának elején a Bizottság azt tűnik állítani, hogy a Zippo ötödik jogalapja ténylegesen nem terjedt ki a meghallgatáshoz való jogra, mivel e jogalap a Charta 41. cikkében tükröződő megfelelő ügyintézés elve szempontjából kifogásolja a Bizottságnak a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke szerinti információgyűjtési eljárását. A Bizottság mindazonáltal nem kifogásolja kifejezetten, hogy a Törvényszék túlterjeszkedett a Zippo által felhozott ötödik jogalapon. E jogalap tág értelmezése mindenesetre lehetővé teszi a Zippo érveinek olyan értelmezését, hogy azok a meghallgatáshoz való jog megsértésére vonatkoznak, mivel a Zippo arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak egyénileg kellett volna tájékoztatnia őt a szóban forgó, ellene irányuló intézkedések miatt.

[36] Lásd a megtámadott ítélet 61. pontját.

[37] Fellebbezésében a Bizottság a megtámadott ítélet 63., 65., 73. és 91. pontjára hivatkozik ezen érv alátámasztása érdekében.

követelménye nem létezne, ami miatt a Törvényszék arra a következtetésre tűnik jutni, hogy valamely személy hátrányos érintettsége elegendő a meghallgatáshoz való jog fennállásához. [38]

47. Ez a megközelítés nyilvánvalóan téves.

48. Már a Charta 41. cikke (2) bekezdése a) pontjának szövegéből és a vonatkozó ítélkezési gyakorlatból [39] is az következik, hogy az e rendelkezés szerinti meghallgatáshoz való jog két feltételtől függ: egyrészt az intézkedésnek egy adott személlyel kapcsolatban lefolytatott közigazgatási eljárásban elfogadandó egyedi intézkedésnek kell lennie, másrészt az elfogadandó intézkedésnek olyannak kell lennie, amely hátrányosan érintheti az adott személyt.

49. E logika alapján a Bíróság megállapította, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában tükröződő meghallgatáshoz való jog kizárólag olyan eljárásban áll fenn, amelyben a közigazgatási szerv egyedi intézkedést hoz valamely személlyel kapcsolatban, olyan eljárásban azonban nem, amely általános hatályú intézkedéshez vezet. [40]

50. E korlátozásnak fontos politikai okai vannak: valószínűleg a legtöbb, ha nem az összes általános hatályú intézkedés legalább egy – előzetesen vagy azonosítható, vagy nem azonosítható – természetes vagy jogi személyt hátrányosan érint. Noha – amint azt a Bizottság is állította – az uniós intézményeknek figyelembe kell venniük az ilyen intézkedéseknek a természetes vagy jogi személyekre gyakorolt valószínűsíthető hatását, ezen intézmények nem kötelesek figyelembe venni e személyek sajátos körülményeit.

51. Ennek megfelelően valamely személy ilyen intézkedés általi általános érintettsége nem lehet elegendő a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában tükröződő meghallgatáshoz való jog fennállásához.

52. Amint azt a Bizottság helyesen állítja, ennek ellenkezője, tehát a meghallgatáshoz való jog minden olyan személy számára történő biztosítása, akit érinthet egy általános hatályú intézkedés, gyakorlatilag megvalósíthatatlan lenne.

53. Mindazonáltal még ha megvalósítható lenne is ez, lehetetlen lenne azonosítani és tájékoztatni az általános hatályú intézkedés által érintett valamennyi személyt meghallgatásuk érdekében.

54. A közös kereskedelempolitika területén ugyanis – amint azt a Bizottság a Törvényszék által a feleknek feltett kérdésekre válaszolva kifejtette – ezen intézmény még egy adott termék importőreinek jegyzékével sem rendelkezik. Olyan egyedi adatokhoz sem fér hozzá, amelyek lehetővé tennék a potenciálisan érintett személyek azonosítását.

[38] Lásd a megtámadott ítélet 63., 65., 67. és 72–74. pontját.

[39] Lásd az Alapjogi Chartához fűzött magyarázatoknak a 41. cikkre vonatkozó részét, amely többek között az 1991. november 21-i Technische Universität München ítéletre (C-269/90, EU:C:1991:438, 14. pont) és az 1994. december 6-i Lisrestal és társai kontra Bizottság ítéletre (T-450/93, EU:T:1994:290, 42. pont; fellebbezés nyomán helybenhagyta: 1996. október 24-i Bizottság kontra Lisrestal és társai ítélet [C-32/95 P, EU:C:1996:402, 21. és azt követő pontok]) hivatkozik.

[40] Lásd: 2011. március 17-i AJD Tuna ítélet (C-221/09, EU:C:2011:153, 49. pont; ezen ítélet szerint a Charta 41. cikke szerinti meghallgatáshoz való jog nem áll fenn a közös halászati politika területén megalkotott általános hatályú aktusok esetében). Lásd még: 2023. június 22-i Arysta LifeScience Great Britain kontra Bizottság ítélet (C-259/22 P, nem tették közzé, EU:C:2023:513, 49. és 50. pont); lásd analógia útján a jogalkotási intézkedések tekintetében: 1999. október 14-i Atlanta kontra Európai Közösség ítélet (C-104/97 P, EU:C:1999:498, 35–38. pont).

55. Ebből következik, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában tükröződő meghallgatáshoz való „egyéni” jog mind jogi, mind gyakorlati okokból csak egyedi intézkedésekkel kapcsolatban állhat fenn.[41]

56. Az első jogalap első részének tehát helyt kell adni.

2. A második rész: a vitatott rendelet nem „egyedi intézkedés”

57. A Bizottság azt állítja továbbá, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott rendelet a Zippo tekintetében a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett egyedi intézkedésnek minősül.

58. Egyetértek a Bizottsággal.

59. Először is, a vitatott intézkedés egy rendelet, vagyis olyan jogi aktus, amely az EUMSZ 288. cikk második bekezdése szerint általános hatállyal bír az uniós jog minden egyes alanya tekintetében.

60. A Zippo mindazonáltal helyesen állítja lényegében azt, hogy e forma önmagában nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a vitatott rendelet konkrét személyekre vonatkozó egyedi döntéseket tartalmazhat, és így annak esetében fennállhat a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában tükröződő meghallgatáshoz való jog.[42]

61. Ez a helyzet például a dömpingellenes és a korlátozó intézkedések területén, ahol az Európai Unió Bizottsága és Tanácsa rendeleteket fogad el bizonyos intézkedések konkrét természetes vagy jogi személyekkel szembeni elrendelése érdekében. Az ilyen intézkedések, még ha általában rendelet formájában fogadják is el azokat, egyes természetes és jogi személyek esetében egy határozat jellemzőivel bírnak, mivel a konkrét helyzetükkel kapcsolatban lefolytatott közigazgatási eljárást követően az uniós intézmények által kialakított végleges álláspontot tükrözik.[43]

[41] Ez azonban nem akadályozza az uniós jogalkotót vagy akár az átruházott hatásköröket gyakorló Bizottságot abban, hogy úgy döntsön, hogy meghallgatáshoz való jogot biztosít az általános hatályú intézkedés által érintett személyek számára; lásd e tekintetben: 2023. június 22-i Arysta LifeScience Great Britain kontra Bizottság ítélet (C-259/22 P, nem tették közzé, EU:C:2023:513, 51. pont). A közös kereskedelempolitika területéről származó példákért lásd az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) 5. cikkének (10) bekezdését, 6. cikkének (5) bekezdését és 21. cikkének (3) bekezdését, valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló 978/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a tarifális preferenciák ideiglenes visszavonására és általános védintézkedések elfogadására vonatkozó eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. augusztus 28-i 1083/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2013. L 293., 16. o.) 4. és 15. cikkét.

[42] Lásd analógia útján: 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42–44. pont; ezen ítélet szerint valamely jogi aktus minősítését főszabály szerint nem befolyásolja az a körülmény, hogy ez az aktus megfelel-e, vagy sem bizonyos formai követelményeknek, hanem a vitatott intézkedés tényleges tartalma és elfogadójának szándéka az irányadó).

[43] Lásd különösen a dömpingellenes intézkedések területén: 1979. március 29-i NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ítélet (113/77, EU:C:1979:91, 8. pont; ezen ítélet szerint a dömpingellenes rendelet egyedi jelleggel bír az érintett termék azon exportáló gyártói tekintetében, akiknek adatait felhasználták a vizsgálat során). Lásd még: 1984. február 21-i Allied Corporation és társai kontra Bizottság ítélet (239/82 és 275/82, EU:C:1984:68, 11. és 12. pont; ezen ítélet 12. pontja szerint „a dömpingellenes vámok kivetéséről szóló jogi aktusok olyan jellegűek, hogy közvetlenül és személyükben érintik azokat a gyártó és exportőr vállalkozásokat, amelyek bizonyítani tudják, hogy a Bizottság vagy a Tanács jogi aktusaiban azonosították őket, illetve az előkészítő vizsgálatok érintették őket”). A korlátozó intézkedések területén lásd különösen: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 241–244. pont); 2013. április 23-i Gbagbo és társai kontra Tanács ítélet (C-478/11 P–C-482/11 P, EU:C:2013:258, 56. pont; ezen ítélet szerint „egyfelől az általános hatályú jogi aktusokhoz hasonlóak, mivel általános jelleggel és absztrakt módon meghatározott címzettek valamely csoportjának megtiltják többek között a pénzeszközök és gazdasági erőforrások azon személyek és szervezetek rendelkezésére bocsátását, akik, illetve amelyek neve szerepel a mellékleteikben szereplő jegyzékekben, másfelől az e személyekkel és szervezetekkel szemben hozott egyedi határozatok csoportjához hasonlóak”).

62. E természetes és jogi személyek ezért úgy érvényesíthetik a meghallgatáshoz való jogot, mintha e rendelet címzettjei lennének, még akkor is, ha a vonatkozó uniós másodlagos jog nem biztosítja ezt a lehetőséget. [44]

63. A vitatott rendelet esetében mindazonáltal más a helyzet.

64. Az objektív módon határoz meg helyzeteket, és általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatásokat. [45]

65. A jelen esetben az az Egyesült Államokból érkező minden olyan behozatalra vonatkozik, amely a 9613 80 00 KN-kód alá tartozik.

66. E célból a vitatott rendelet nem használja fel az általa érintett természetes és jogi személyek gazdasági tevékenységével kapcsolatos információkat.

67. A vitatott rendelet továbbá nem egy konkrét vállalkozás magatartása ellen irányul, [46] és a Zippo nem címzettje annak. [47]

68. Ehelyett – amint azt maga a Törvényszék kifejtette – a vitatott rendelet általános jelleggel nyomást kíván gyakorolni az Egyesült Államokra gyakorlatának megváltoztatása érdekében. [48]

69. A Zippo így nem hivatkozhat arra, hogy a vitatott rendelet olyan egyedi intézkedés, amelynek ő a címzettje, és hogy annak elfogadása előtt ezért biztosítani kellett volna számára a meghallgatáshoz való jogot.

70. A Törvényszék által hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem ad alapot ezzel ellentétes következtetésre. [49]

[44] Lásd például: 1991. június 27-i Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ítélet (C-49/88, EU:C:1991:276, 17. pont; ezen ítélet elismerte, hogy a meghallgatáshoz való jognak még olyan helyzetben is érvényesülnie kell, amikor a szóban forgó alkalmazandó uniós jogszabály nem biztosította ezt a lehetőséget).

[45] Lásd analógia útján: 1982. október 6-i Alusuisse Italia kontra Tanács és Bizottság ítélet (307/81, EU:C:1982:337, 9. pont; ezen ítélet szerint valamely dömpingellenes rendelet általában egy bizonyos országból származó valamennyi termék behozatalára alkalmazandó bizonyos, mindazon személyekre vonatkozó kivételektől eltekintve, akiket nem nevez meg kifejezetten a rendelet úgy, mint akikre egyedi vámot vetnek ki).

[46] Lásd a megtámadott ítélet 69. pontját (amely szerint a szóban forgó kiegyensúlyozó intézkedések nem a Zippo ellen irányulnak) és 72. pontját (amely megállapítja, hogy ezen intézkedéseket „nem [az azokkal] érintett termékeket exportáló vállalkozásokkal szembeni egyedi eljárás eredményeként hozzák meg”).

[47] Lásd többek között: 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítélet (C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; ezen ítélet szerint a meghallgatáshoz való jog azt a követelményt fogalmazza meg, hogy valamely határozat azon címzettjét, akinek az érdekeit e határozat érezhetően érinti, olyan helyzetbe kell hozni, hogy álláspontját alkalmas módon kinyilváníthassa).

[48] Lásd a megtámadott ítélet 29. pontját.

[49] Amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 61–65. pontjában hivatkozott valamennyi ügyben egyedi eljárásokról volt szó. Ennek megfelelően ezen ítéletek egyike sem támasztja alá azt az álláspontot, hogy a hátrányos érintettség önmagában elegendő a meghallgatáshoz való jog fennállásához. Így a 2014. november 5-i Mukarubega ítéletnek (C-166/13, EU:C:2014:2336) egy jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár kiutasítására irányuló egyedi eljárás képezte a tárgyát, a 2020. június 4-i EKSZ kontra De Loecker ítélet (C-187/19 P, EU:C:2020:444) az Európai Külügyi Szolgálat ideiglenes alkalmazottjának szolgálati érdekből történő áthelyezésével kapcsolatos egyedi határozatra vonatkozott, a 2021. december 21-i Algebris (UK) és Anchorage Capital Group kontra ESZT ítéletnek (C-934/19 P, EU:C:2021:1042) a Banco Popular szanálásával kapcsolatos és így kétségtelenül e jogi személynek címzett határozat képezte a tárgyát, amelyet egy harmadik fél támadott meg, akit így nem illetett meg a meghallgatáshoz való jog, a 2014. június 18-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (T-260/11, EU:T:2014:555) pedig végül egy olyan határozatra vonatkozott, amelynek címzettje a Spanyol Királyság volt.

71. Az a körülmény, hogy a vitatott rendelet elfogadására irányuló eljárás lefolytatása arra késztette a Bizottságot, hogy azonosítsa azt a személyt, akinek az érdekei hátrányosan lehetnek érintve,[50] vagy hogy ezen intézménynek tudomása volt arról, hogy az érintett termék az e jogi aktus hatálya alá tartozó termékkategóriákba tartozik[51] – és e terméket a Bizottság ezenfelül a saját kezdeményezésére azonosította[52] –, nem jelenti azt, hogy a vitatott rendelet elfogadására a Zippo ellen vagy vele kapcsolatban folytatott eljárás keretében került volna sor.

72. E körülmények önmagukban nem teszik a vitatott rendeletet a Charta 41. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásához szükséges értelemben vett egyedi intézkedéssé.

73. Aggasztó lenne ugyanis, ha a Bizottság nem lenne tisztában a helyzettel és az amerikai piac fő szereplőivel azon a területen, amelyen kiegyensúlyozó intézkedések bevezetése mellett döntött, azon egyszerű oknál fogva, hogy az ilyen intézkedéseket a jogérvényesítésről szóló rendelet szerint többek között úgy kell megválasztani és kidolgozni, hogy ösztönözzék a harmadik országokat az alkalmazandó nemzetközi kereskedelmi szabályok betartására.[53]

74. Ebből következik, hogy a Bizottság megalapozottan hivatkozik arra, hogy a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy a vitatott rendelet a Zippo tekintetében a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „egyedi intézkedésnek” minősül.

75. E következtetést nem befolyásolja a Zippo azon érve, hogy ellentmondásos lenne egyrészt elfogadni a szóban forgó kereset elfogadhatóságát, másrészt viszont vitatni a meghallgatáshoz való jog fennállását.

76. E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a Bíróságnak már volt alkalma kifejteni, hogy az a körülmény, hogy egy általános hatályú intézkedés közvetlenül és személyében érint egy felet, nem jelenti azt, hogy e félnek lehetőséget kellett volna kapnia az intézkedés elfogadásának alapjául szolgáló eljárás során történő meghallgatásra.[54]

77. Amint azt a Bizottság helyesen állította, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti meghallgatáshoz való jog biztosításához nem elegendő, hogy az intézkedés személyében érint egy személyt. A szóban forgó eljárásnak emellett „egyedi intézkedéshez” kell vezetnie.

78. Ez az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti keresetindítási feltételek és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti (egyéni) meghallgatáshoz való jog biztosítása feltételeinek eltérő céljával magyarázható. Egyrészt annak elismerése, hogy valamely természetes vagy jogi személy kereshetőségi joggal rendelkezik az uniós bíróságok előtt, azt a célt szolgálja, hogy az intézkedés által hátrányosan érintett személy vitathassa ezen intézkedés jogi

[50] A megtámadott ítélet 74. pontja.

[51] A megtámadott ítélet 75. pontja.

[52] A megtámadott ítélet 76. pontja.

[53] Lásd a jogérvényesítésről szóló rendelet (8) preambulumbekezdését.

[54] Lásd: 1999. október 14-i Atlanta kontra Európai Közösség ítélet (C-104/97 P, EU:C:1999:498, 34. és 35. pont). Lásd még: Mischo főtanácsnok Atlanta kontra Európai Közösség ügyre vonatkozó indítványa (C-104/97 P, EU:C:1999:234, 57–70. pont; a főtanácsnok kifejtette, hogy az intézkedés által közvetlenül és személyében érintett jogalany helyzete eltér a védelemhez való jogot keletkeztető helyzettől, mivel az utóbbi esetben az intézkedéssel olyan konkrét kapcsolat áll fenn, amely kizárólag a szóban forgó személy egyéni helyzetéhez kapcsolódik); 2002. szeptember 11-i Pfizer Animal Health kontra Tanács ítélet (T-13/99, EU:T:2002:209, 487. pont); 2023. szeptember 13-i Venezuela kontra Tanács ítélet (T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

érvényességét. Másrészt a meghallgatáshoz való jog azt a célt szolgálja, hogy valamely személy megakadályozhassa egy rá vonatkozó határozat meghozatalát, ha e határozat hátrányosan érintené e személy személyes helyzetét.[55]

79. Ezért ahhoz, hogy az uniós bíróságokhoz lehessen fordulni, elegendő, hogy egy intézkedés egyéniesíti az érintett személyt, még ha ezen intézkedés elfogadására nem e személyre tekintettel került is sor.

80. Ezzel szemben a meghallgatáshoz való jog valamely közigazgatási eljárásban történő biztosításához ezen eljárást az érintett személy egyéni helyzetére való reagálás szándékával kell lefolytatni, és annak az e személyt adott esetben hátrányosan érintő aktussal kell lezárulnia.

81. A Bizottság tehát megalapozottan hivatkozott arra, hogy annak megállapítása, hogy egy általános hatályú intézkedés személyében érint valamely természetes vagy jogi személyt, nem feltétlenül jelenti azt, hogy a szóban forgó intézkedés a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „egyedi intézkedés”.

82. Az első jogalap második részének tehát szintén helyt kell adni.

3. A harmadik rész: a meghallgatáshoz való jog biztosítva volt a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke alapján lefolytatott eljárás során

83. A Bizottság a harmadik részben lényegében arra hivatkozik, hogy még ha a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti meghallgatáshoz való jogot biztosítani kellett is a jelen helyzetben, e jog biztosítva volt a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke alapján lefolytatott információgyűjtési eljárás során.

a) Az elfogadhatóságról

84. Válaszában a Zippo vitatta a Bizottság ezen érvének elfogadhatóságát. Véleménye szerint a Bizottság fellebbezése ezen érvében nem jelöli meg kellőképpen a megtámadott ítélet vonatkozó pontjait. A Bizottság jogalapjának e része tehát nem felel meg a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (2) bekezdéséből eredő követelményeknek. E rendelkezés szerint „[a] felhozott jogalapoknak és jogi érveknek pontosan meg kell jelölniük a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit”.

85. Nem értek ezzel egyet.

86. Amint azt a Bizottság kifejti, ez az eljárási követelmény nem értelmezhető túlságosan formalista módon úgy, hogy az minden esetben megköveteli a megtámadott ítélet pontjainak pontos megjelölését.

[55] Lásd ebben az értelemben: 2020. június 4-i EKSZ kontra De Loecker ítélet (C-187/19 P, EU:C:2020:444, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; ezen ítélet szerint „célja annak lehetővé tétele az illetékes hatóság számára, hogy valamely hibát kijavítson, vagy az érintett személy számára, hogy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhasson, amelyek a határozat meghozatala mellett vagy ellen szólnak, illetve arról, hogy annak mi legyen a tartalma”).

87. Az eljárási szabályzat 169. cikke (2) bekezdésének célja annak lehetővé tétele a Bíróság számára, hogy elvégezze valamely uniós jogi aktus jogszerűségének vizsgálatát. [56]

88. E rendelkezés így az EUMSZ 256. cikk (2) bekezdésének és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének kifejeződése, amelyek megkövetelik, hogy jogorvoslati hatáskörének gyakorlása során a Bíróság képes legyen megérteni a jogvita tárgyát.

89. E követelmény teljesül, ha a fellebbezés az abban ismertetett jogalapok és érvek révén megjelöli a megtámadott ítélet fellebbező által hatályon kívül helyezni kért részeit. [57]

90. Amint azt a Bíróság elismerte, ez vagy a megtámadott ítélet indokolása vitatott részeinek kifejezett megjelölése, „vagy az abban szereplő elemek felidézésével vagy átvételével [történő megjelölése útján tehető meg], lehetővé téve ezáltal azok azonosítását”. [58]

91. A jelen esetben a Bizottság az első jogalap harmadik része útján nemcsak azt fejti ki, hogy lényegében vitatja a Törvényszék azon következtetését, hogy a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikke nem valósítja meg a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában tükröződő meghallgatáshoz való jogot, hanem azt is kiemeli, hogy a megtámadott ítéletnek pontosan mely pontjait kéri hatályon kívül helyezni. [59]

92. A fellebbezés következésképpen megfelel az eljárási szabályzat 169. cikke (2) bekezdésének. A Zippo elfogadhatatlansági érvét tehát el kell utasítani.

b) A harmadik rész érdeméről

93. A megtámadott ítélet 67. pontjában a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy „ha valamely vállalkozás, amelynek érdekeit a Bizottság által [a jogérvényesítésről szóló rendelet] 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban előírt intézkedések hátrányosan érinthetik, nem vett részt ilyen információgyűjtésben, nem tekinthető úgy, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való jogát nem sértették meg pusztán arra tekintettel, hogy a Bizottság az e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján eleget tett az említett információgyűjtés megszervezésére vonatkozó kötelezettségének”. [60]

94. A Bizottság vitatja a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikkének ilyen értelmezését, és úgy véli, hogy e rendelkezésnek a Törvényszék általi értelmezése arra ösztönözheti az érdekelt feleket, hogy ne vegyenek részt a jelen esetben lefolytatottnak megfelelő típusú információgyűjtési eljárásban kizárólag azért, hogy később a védelemhez való jog megsértése miatt vitassák az említett eljárást követően elfogadott uniós jogi aktus érvényességét.

95. Amint azt a jelen indítvány 49. pontjában már kifejtettem, a vitatott rendeletben foglaltakhoz hasonló általános hatályú intézkedések elfogadásához vezető eljárásban a meghallgatáshoz való jog nem alapozható a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjára.

[56] Lásd többek között: 2024. szeptember 10-i Google és Alphabet kontra Bizottság (Google Shopping) ítélet (C-48/22 P, EU:C:2024:726, 63. pont).

[57] Lásd ebben az értelemben: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet (C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[58] Lásd: 2021. december 21-i Aeris Invest kontra ESZT ítélet (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 51. pont).

[59] Lásd a fellebbezés 73. és 74. pontját, amelyek a megtámadott ítélet 67., 85. és 86. pontját vitatják. Lásd a válasz 3. oldalát is, amely szerint a Bizottság fellebbezése a megtámadott ítélet 91. és 92. pontját is közvetlenül támadja.

[60] A megtámadott ítélet 67. pontja.

96. Mindemellett a részvételi demokrácia elvén alapuló rendszerben,[61] amelyben a közigazgatási szervek által elfogadott általános hatályú intézkedések által adott esetben érintett jogalanyok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejezésre juttassák érdekeiket és hangot adjanak aggályaiknak,[62] e lehetőség biztosítható valamiféle, az ilyen intézkedések elfogadását megelőző – a jogérvényesítésről szóló rendelet 9. cikkében előírthoz hasonló – információgyűjtési eljárás útján.

97. A megtámadott ítéletben a Törvényszék nem állapított meg az említett eljárás átláthatóságával és nyitottságával kapcsolatos problémát, amennyiben annak megszervezésére a vitatott rendelet elfogadásával kapcsolatban került sor.[63]

98. A Zippo sem vitatta e megállapítást csatlakozó fellebbezés útján.

99. Megállapítható tehát, hogy a jelen esetben biztosítva volt a meghallgatáshoz való jog az általános hatályú intézkedések elfogadásához vezető eljárásban, amennyiben e jog a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjától függetlenül létezőnek tekinthető az uniós jog alapján.

100. Az a körülmény, hogy a Zippo nem vett részt ebben az információgyűjtési eljárásban annak ellenére, hogy arról tájékoztatták a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján történő közzététel útján, nem befolyásolja e következtetést.

101. Ha a Zippo részt vett volna ebben az eljárásban, előadhatta volna azokat az érveket, amelyek állítása szerint hatással lehettek volna a vitatott rendelet tartalmára, nevezetesen, hogy „a [vitatott] rendelet elfogadásának időpontjában a [felperesek termékeire] vonatkozóan tervezett kiegyensúlyozó intézkedések mind terjedelmük, mind összegük tekintetében e tervezett kiegyensúlyozó intézkedések legsúlyosabb formáját képezték az Egyesült Államok más iparágait érintő intézkedésekhez képest”, hogy „egy olyan intézkedés különösen szigorú jelleg[ű], amely egyetlen vállalkozást érint, és a szóban forgó kiegyensúlyozó intézkedések valamennyi következményét e vállalkozásra hárítja, vagy […] hogy [a felperesek termékei] nem állnak kapcsolatban az Amerikai Egyesült Államok által elfogadott védintézkedések által érintett termékekkel, így a Bizottság által hozott intézkedések nem alkalmasak az említett védintézkedések hatásainak ellensúlyozására”, és hogy „a Bizottság azzal, hogy kifejezetten [a felpereseket] célozta meg, hátrányosan megkülönböztető intézkedést fogadott el, miközben lehetősége lett volna más, több vállalkozást érintő termékek kiválasztására, és a szóban forgó kiegyenlítő intézkedések igazságosabb elosztására”.[64]

102. Ezért, még ha igaz lenne is, hogy a Zippót egyfajta „általános” meghallgatáshoz való jog illette meg egy általános hatályú jogi aktus Bizottság általi elfogadása előtt – a Charta 41. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazási körén kívül –, e jogot nem sértette meg a Bizottság a jelen ügy körülményei között.

[61] Lásd az EUSZ 11. cikk (1) bekezdését, amely szerint „[a]z intézmények a megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a polgárok és az érdekképviseleti szervezetek az Unió bármely tevékenységéről véleményt nyilváníthassanak, és azokat nyilvánosan megvitathassák”.

[62] Lásd e tekintetben: bizottsági szolgálati munkadokumentum, A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatások, SWD(2021) 305 final, 3.2. pont, amelyben a Bizottság kifejti, hogy az EUSZ 11. cikk alapján „a Bizottság annak érdekében, hogy biztosítsa az Unió fellépésének koherenciáját és átláthatóságát, az érdekelt felekkel széles körű előzetes konzultációkat köteles folytatni. Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció fontos eszköze a szakpolitikai döntéshozatalt alátámasztó bizonyítékok gyűjtésének”. Lásd még: a Bizottság közleménye, A konzultáció és a párbeszéd magasabb kultúrája felé – Az érdekelt felek Európai Bizottság által történő megkérdezésének általános elvei és minimális követelményei, COM(2002) 704 végleges, 15. és 16. o.; e közlemény minimális követelményeket határoz meg a konzultáció tekintetében arra az esetre, ha „szakpolitikai döntéshozatala keretében a Bizottság véleményadásra kívánja ösztönözni az érdekelt külső feleket döntéshozatala előtt”.

[63] Lásd a megtámadott ítélet 53–58. pontját.

[64] A megtámadott ítélet 88. pontja.

103. Ebből következően azt javaslom, hogy a Bíróság az első jogalap harmadik részének is és így az első jogalap egészének adjon helyt.

B. Következmények

104. Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikke értelmében a Bíróság, amennyiben a per állása megengedi, az ügyet maga bírálja el véglegesen.

105. A jelen ügyben ez a feltétel nem teljesül.

106. A megtámadott ítéletben a Törvényszék csak a Zippo ötödik jogalapját vizsgálta.

107. A fentiekben ismertetett okok miatt úgy vélem, hogy ez a jogalap megalapozatlan. Ezért azt el kell utasítani.

108. Mivel azonban a Törvényszék nem vizsgálta a Zippo által a keresete alátámasztása érdekében felhozott első, második, harmadik és negyedik jogalapot, amelyek a vitatott rendelet érdemére és részben egy összetett ténybeli mérlegelést maga után vonó vizsgálatra vonatkoznak,[65] a Bíróság nem rendelkezik az ügy végleges elbírálásához szükséges elemek összességével.[66]

109. Az ügyet tehát vissza kell utalni a Törvényszék elé az előtte felhozott többi jogalapról és érvről történő határozathozatal céljából, és a költségekről jelenleg nem kell határozni.

IV. Végkövetkeztetés

110. A fentiek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a 2023. október 18-i Zippo Manufacturing és Zippo kontra Bizottság ítéletet (T-402/20, EU:T:2023:640);

– utasítsa el az ötödik jogalapot mint megalapozatlant;

– utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé az előtte felhozott többi jogalapról és érvről történő határozathozatal céljából; és

– a költségekről jelenleg ne határozzon.

[65] Lásd például az első jogalapot, amely az arányosság elvének az érintett termék kiválasztása során történt megsértésére vonatkozik. E jogalap annak értékelését igényli, hogy az intézkedések alkalmasak és szükségesek voltak-e, és nem lépték-e túl az általuk követett cél megvalósításához szükséges mértéket.

[66] Lásd analógia útján: 2022. január 25-i Bizottság kontra European Food és társai ítélet (C-638/19 P, EU:C:2022:50, 154. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).